

Βεροίας Παντελεήμων: Η Θεοτόκος έζησε την χαρά που προσφέρει η παρουσία του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Το απόγευμα της Παρασκευής, 27ης Φεβρουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Α΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Χαίρε χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμήτορος ἀρά λυθήσεται».

Στό ανάγνωσμα τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, πού ἀκούσαμε σήμερα τό πρωί, ὁ προφήτης Μωϋσῆς ἀναφέρεται στήν ἐξαπάτηση τῆς Εὐας ἀπό τόν διάβολο καί τήν παρακοή τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶχε ὡς

συνέπεια τήν τιμωρία τῶν πρωτοπλάστων καί τή θλίψη καί τήν ὀδύνη πού αὐτή ἔφερε στόν κόσμο.

Ἐάν ὁμως ἡ παρακοή τῆς Εὐας ὑπῆρξε ἡ ἀρχή τῶν κακῶν καί τῶν πόνων γιά τό ἀνθρώπινο γένος, ἡ ὑπακοή τῆς νέας Εὐας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί στό θέλημά του, ὅταν τῆς ἀνακοίνωσε διά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ὅτι τήν ἐπέλεξε γιά νά φέρει στόν κόσμο τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ ὡς σωτήρα καί λυτρωτή τῶν ἀνθρώπων, ἦταν αὐτή πού ἔφερε τή χαρά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἦταν αὐτή, ἡ ὁποία, ὅπως λέγει ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου, ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος, ἔλυσε τήν κατάρα τῆς προμήτορος.

«Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμήτορος ἀρά λυθήσεται», ψάλαμε πρὶν ἀπό λίγο μαζί μέ τόν Ἀρχάγγελο, στό πρῶτο τροπάριο τοῦ Κανόνος.

Εἶναι ὄντως «χαρᾶς δοχεῖον» ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, διότι μέ τήν ἀπάντησή της στό μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου», δέχθηκε τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς πού προσφέρει ὁ Θεός, ἀλλά καί τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς τό ὁποῖο φέρνει στό ἀνθρώπινο γένος ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί ἀπό τήν κατάρα τῆς Εὐας.

Ἦταν ἡ ἴδια χαρά, τήν ὁποία εἶχε αἰσθανθεῖ καί βιώσει ἡ Παναγία Παρθένος, ζώντας μέσα στόν ναό τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἡλικία τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅταν οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς της τήν παρέδωσαν στούς ἱερεῖς τοῦ ναοῦ γιά νά μείνει στά Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἐζησε τή χαρά πού προσφέρει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο καί τήν ὁποία εἶχε στερηθεῖ ἡ Εὐα μέ τήν παρακοή της καί τήν ἐξορία της ἀπό τόν παράδεισο.

Τήν ἔζησε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, γιατί ἐκείνη μέ τήν ὑπακοή της ἔζησε τόν παράδεισο πού στερήθηκε ἡ Εὐα, διότι τά Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὁ τόπος τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ἦταν ὁ νοητός παράδεισος τόν ὁποῖο ἀπολάμβανε ἡ Παναγία μέ τήν ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μέ τή συνομιλία της μαζί του διά τῆς προσευχῆς.

Τήν ἔζησε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος κυοφορώντας στή συνέχεια στά σπλάγχνα της τόν Χριστό καί ζώντας μαζί του τά τριάντα πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του, μέχρι νά ἀρχίσει Ἐκεῖνος τόν δημόσιο βίο του.

Καί ἡ χαρά αὐτή πού ἔζησε ἡ Κυρία Θεοτόκος μέ τήν ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή της, μέ τήν αἴσθησις ὅτι Ἐκείνη ἔγινε ἡ αἰτία γιά νά ἐπανέλθει ἡ χαρά στόν κόσμο μέ τή λύτρωση πού προσέφερε ὁ Κύριός μας καί νά παύσει ὁ ἄνθρωπος νά ζεῖ τή θλίψη καί τήν ὀδύνη τῆς τιμωρίας καί τῆς

καταδίκης από τόν Θεό εξαιτίας τῆς ἀνυπακοῆς του, τῆς ἔδωσε τή δύναμη νά ἀντέξει τόν πόνο καί τήν ὀδύνη τῆς Σταυρώσεως καί τῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ Κυρίου μας, γιά τίς ἁμαρτίες μας.

Αὐτή τή χαρά πού ἔζησε ἡ Παναγία μας καί τῆς ὁποίας ὑπῆρξε καί ὑπάρχει δοχεῖο, κατά τόν ἱερό ὑμνογράφο, τήν προσφέρει καί σέ ἐμᾶς, πού ἤλθαμε ἀπόψε νά τήν ὑμνήσουμε, νά τήν εὐχαριστήσουμε γιά τίς δωρεές της καί νά τῆς ἐμπιστευθοῦμε τά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας, ψάλλοντας τούς Χαιρετισμούς της.

Γιατί ποιός δέν αἰσθάνεται χαρούμενος, φεύγοντας ἀπό τόν ναό της, κάθε Παρασκευή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μετά ἀπό τήν Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν, ἐφόσον ἐδῶ συνάντησε τή μητέρα του καί δέχθηκε τό δῶρο τῆς χάριτος καί τῆς ἀγάπης της;

Μᾶς προσφέρει ἡ Παναγία μας αὐτή τή χαρά, γιατί μέ τή χάρη της μᾶς ἐνώνει μέ τόν Υἱό της, ἐφόσον καί ἐμεῖς θελήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τά ἴχνη της, νά ὑπακούουμε δηλαδή στό θέλημα τοῦ Κυρίου μας καί νά ἀγωνιζόμαστε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του.

Ἄν κάνουμε αὐτή τήν προσπάθεια, ἄν κάνουμε αὐτόν τόν ἀγῶνα, τότε θά ζοῦμε μέσα στήν παρουσία του καί θά εἶναι σάν ζοῦμε στόν παράδεισο, ὅπουδήποτε καί ἐάν βρισκόμαστε, ὅσα προβλήματα καί ὅσες δυσκολίες καί ἐάν ἀντιμετωπίζουμε, γιατί θά αἰσθανόμαστε τήν προστασία του, γιατί θά νιώθουμε τή χάρη του νά μᾶς προστατεύει, γιατί δέν θά αἰσθανόμαστε γυμνοί, ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι, ὅταν παρήκουσαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, θά αἰσθανόμαστε τήν ἀσφάλεια καί τήν χαρά πού προσφέρει ὁ Θεός στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου πού τόν ἀγαπᾷ.

Ἄς προσπαθήσουμε καί ἐμεῖς, ἰδιαίτερως αὐτή τήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀξιοποιώντας καί τίς πνευματικές εὐκαιρίες πού μᾶς δίδει ἡ Ἐκκλησία μας μέ τή βοήθεια καί τή χάρη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γιά νά αἰσθανόμαστε πάντοτε αὐτήν τή χαρά.

